

Деяния 1 глава (с коментар)

1 Първата повест написах, о Теофиле, за всичко що Иусу вършеше и учеше, откак почна **2** до деня, когато се възнесе, след като даде чрез Светия Дух заповеди на апостолите, които беше избрал; **3** на които и представи Себе Си жив след страданието Си с много верни доказателства, като им се явяваше през четиридесет дни и им говореше за Божието царство. **Коментар: Апостолите, избрани от Иусу Христос, са били особена група хора, чиято мисия е била най-вече да свидетелстват, че са били с Иусу Христос преди смъртта му, видяли са го как умира на кръста и той им се е явил след Възкресението си. Бог е вършил много други неща чрез тези хора, но тяхното свидетелство е било в основата на всичко, което са правели. (виж също Деяния 2:32**

4 И като се събираше с тях, заръча им да не напускат Ерусалим, но да чакат обещаното от Отца, за което, каза Той, чухте от Мене. **5** Защото Иоан е кръщавал с вода; а вие ще бъдете кръстени със Светия Дух не след много дни. **6** И тъй, веднъж, като се събраха, те Го питаха, казвайки: Господи,

сега ли ще възвърнеш на Израиля царството? **7** Той им рече: Не е за вас да знаете години или времена, които Отец е положил в Собствената Си власт. **8** Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Светият Дух, и ще бъдете свидетели за Мене както в Ерусалим, тъй и в цяла Юдея и Самария, и до края на земята. **9** И като изрече това, и те Го гледаха, Той се възнесе, и облак Го прие от погледа им. **10** И като се взираха към небето, когато възлизаше, ето, двама човека в бели дрехи застанаха при тях, **11** които и рекоха: Галилеяни, защо стоите та гледате към небето? Тоя Исус, Който се възнесе от вас на небето, така ще дойде както Го видяхте да отива на небето. **Коментар: Исус се е възнесъл на небето преди 2000 г, но един ден ще се върне отново за всички, които го чакат и са го чакали през вековете.**

12 Тогава те се върнаха в Ерусалим от хълма наречен Елеонски, който е близо до Ерусалим, на разстояние един съботен ден път. **13** И когато влязоха в града, качиха се в горната стая, гдето живееха Петър и Иоан, Яков и Андрей, Филип и Тома, Вартоломей и Матей, Яков Алфеев и Симон Зилот и Юда Яковов. **14** Всички тия единодушно бяха в постоянна молитва, [и моление], с някои жени и Мария, майката на Исуса, и с братята Му. **15** През тия дни Петър стана посред братята, (а имаше

събрано множество, около сто и двадесет души), и рече: **16** Братя, трябваше да се изпълни написаното, което Светият Дух предказа чрез Давидовите уста за Юда, който стана водител на тия, които хванаха Исуса. **17** Защото той се числеше между нас, и получи дял в това служение. **18** Той, прочее, придоби нива от заплатата на своята неправда; и като падна стремглав, пукна се през сред, и всичките му черва изтекоха. **19** И това стана известно на всичките ерусалимски жители, така щото тая нива се наименува по езика им Акелдама, сиреч, Кръвната нива. **20** Защото е писано в книгата на Псалмите: "Жилището му да запустее, И да няма кой да живее в него; и: "Друг нека вземе чина му". **21** И тъй, от хората, които дружеха с нас през всичкото време, когато Господ Исус влизаше и излизаше между нас, **22** като почна от времето, когато Иоан кръщаваше и следва до деня, когато се възнесе от нас, един от тях трябва да стане свидетел с нас на възкресението Му. **23** И така, поставиха на сред двама, Иосифа, наречен Варсава, чието презиме бе Юст, и Матия. **24** И помолиха се, казвайки: Ти, Господи сърцеведче на всички, покажи оногова от тия двама, когото си избрал, **25** да вземе мястото в това служение и апостолство, от което отстъпи Юда, за да отиде на своето място. **26** И хвърлиха жребие за тях, и

жребията падна на Матия; и той се причисли към единадесетте апостоли.

Деяния 2 глава

1 И когато настана денят на Петдесетницата, те всички бяха на едно място. **2** И внезапно стана шум от небето като хвученето на силен вятър, и изпълни цялата къща, гдето седяха. **3** И явиха им се езици като огнени, които се разделяха, и седна по един на всеки от тях. **4** И те всички се изпълниха със Светия Дух, и почнаха да говорят чужди езици, според както Духът им даваше способност да говорят. **5** А тогава престояваха в Ерусалим юдеи, благочестиви човеци, от всеки народ под небето. **6** И като се чу тоя шум, една навалица се събра; и смутиха се, защото всеки един ги слушаше да говорят на неговия език. **7** И всички, смаяни и зачудени, си думаша: Ето, всички тия, които говорят, не са ли галилеяни? **8** Тогава как ги слушаме да говорят всеки на собствения наш език, в който сме родени? **Коментар:** По онова време не е било нормално да се учат и говорят чужди езици, освен когато човек пътува, търгува или живее в чужда страна. Затова пришълците от различни страни са се изненадали, че едни обикновени Галилеяни говорят на чужди езици. По важното

е, че те ги чували да говорят за великите Божии дела. Бог нарочно го прави на празника, за да привлече вниманието на много хора, хора които ще разказват за това като се завърнат по домовете си, а някои от тях са живеели доста далеч. Така и днес Бог ни помага, ако искаме да свидетелстваме за Него, защото е важно всички хора да чуят какво е направил Исус за тях.

9 Партяни, мидяни и еламити и жители от Месопотамия, от Юдея и Кападокия, Понт и Азия, **10** Фригия и Памфилия, от Египет и ония страни от Ливия, които граничат с Кириенея, и посетители от Рим - и юдеи и прозелити, **11** критяни и араби, слушахме ги да говорят на нашите езици за великите Божии дела. **12** И те всички се смаяха, и в недоумение си думаша един на друг: Какво значи това? **13** А други им се присмиваха, казвайки: Те са се напили със сладко вино. **14** А Петър, като се изправи с единадесетте, издигна гласа си и им проговори, казвайки: Юдеи, и всички вие, които живеете в Ерусалим, нека ви стане знайно, това, и внимавайте в моите думи. **15** Защото тия не са пияни, както вие мислите, понеже е едвам третият час на деня; **16** но това е казаното чрез пророк Иоила: - **17** "И в последните дни, казва Бог, Ще излея от Духа Си на всяка твар; И синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват, Юношите ви ще

виждат видения, И старците ви ще сънуват сънища; **18** Още и на слугите Си и на слугините Си ще изливам от Духа Си. В ония дни ще пророкуват. **19** И ще покажа чудеса на небето горе, И знамения на земята долу, - Кръв и огън, и пара от дим; **20** Слънцето ще се превърне в тъмнина, И луната в кръв, Преди да дойде великият И бележит ден Господен. **21** И всеки, който призове името Господно, ще се спаси". **Коментар: Тези стихове показват едно от най-големите свидетелства за Божията слава и авторитета на Библията – пророчествата. В Библията са записани стотици пророчества, някои от които се изпълняват в самата история на Библията, т.е. по времето на нейното написване, което е продължило около 1300 години. Книгата на пророк Йоил е писана повече от 400 години преди Христа и откъса, цитиран в тези стихове, показва, че за Бог няма никаква пречка да каже какво ще се случи след стотици години и да го направи на времето му. Няма друга религия, в която да срещаме изпълнение на пророчества като свидетелство за Божията сила и слава.**

22 Израилтяни, послушайте тия думи: Исуса Назарянина, мъж засвидетелствуван между вас от Бога чрез мощни дела, чудеса и знамения, които Бог извърши чрез Него посред вас, както сами вие

знаете, **23** Него, предаден според определената Божия воля и предумание, вие разпнахте и убихте чрез ръката на беззаконници; **24** Когато Бог възкреси, като развърза болките на смъртта, понеже не беше възможно да бъде държан Той от нея. **25** Защото Давид казва за Него: - "Винаги гледах Господа пред себе си; Понеже Той е от дясно ми, за да не се поклатя; **26** Затова се зарадва сърцето ми, и развесели езикът ми, А още и плътта ми ще престоява в надежда; **27** Защото няма да оставиш душата ми в ада, Нито ще допуснеш Твоят Светият да види изтление. **28** Изявил си ми пътищата на живота; В присъствието си ще ме изпълниш с веселба". **29** Братя, мога да ви кажа свободно за патриарха Давида, че и умря и биде погребан, и гробът му е у нас до тоя ден. **30** И тъй, понеже беше пророк, и знаеше, че Бог с клетва му се обеща, че от плода на неговите чресла [по плът ще въздигне Христа, да Го] постави на престола му, **Коментар: От този стих научаваме, че Бог е обещал на Цар Давид, че месията – Исус Христос ще се роди от неговия дом/род.(отново пророчество)**

31 той предвиждаше това, говори за възкресението на Христа, че нито Той беше оставен в ада, нито плътта му видя изтление. **32** Тогова Исуса Бог възкреси, на което ние всички сме свидетели. **33** И

тѣй, като се възвиси до Божията десница, и взе от Отца обещания Свети Дух, Той изля това, което виждате и чувате. **34** Защото Давид не се е възнесъл на небесата; но сам той казва: - "Рече Господ на Моя Господ: Седи отдясно Ми, **35** докле положи враговете Ти за Твое подножие". **36** И тѣй, нека знае добре целият Израилев дом, че Тогова Исуса, Когото вие разпнахте, Него Бог е направил и Господ и Помазаник. **37** Като чува това, те, ужилени в сърцата си, рекоха на Петра и на другите апостоли: Какво да сторим, братя? **38** А Петър им рече: Покайте се, и всеки от вас нека се кръсти в името Исус Христово за прощение на греховете ви; и ще приемете тоя дар, Светия Дух. **Коментар:** Когато усетим, че живота ни не е угоден на Святия Бог – създател на Вселената, ние търсим начин да се помирим с него. Бог не оставя никога това търсене без резултат. Ние обаче може да пропуснем основната част от това помиряване: **ПОКАЯНИЕТО**. Апостол Петър е категоричен че първото нещо, което трябва да направим, тръгвайки към Бога, е да се покаем за злото, което сме вършили, за това че досега не сме се обръщали с цялото си сърце да го търсим. Когато и да се появи това желание да се върнем, Бог не ни изпитва или отхвърля. Той винаги ни приема, като ни прощава всичко, с което сме му напакостили. Всеки, който приеме

жертвата на Божият син Исус Христос за своите грехове, бива простен. Слава на Бога. И така, всеки, който приеме това и се кръсти, става част от Божията църква.

39 Защото на вас е обещанието и на чадата ви, и на всички далечни, колкото Господ, нашият Бог, ще призове при себе Си. **40** И с много други думи заявяваше и ги увещаваеше, казвайки: Избавете се от това извратено поколение. **41** И тѣй, тия, които приеха поучението му, се покръстиха; и в същия ден се прибавиха около три хиляди души. **42** И те постоянно бяха в поучението на апостолите, в общението, в преломяването на хляба и в молитвите. **43** И страх обзе всяка душа; и много чудеса и знамения ставаха чрез апостолите. **44** И всичките вярващи бяха заедно, и имаха всичко общо; **45** и продаваха стоката и имота си, и разпределяха парите на всички, според нуждата на всекиго. **46** И всеки ден прекарваха единодушно в храма, и разчупваха хляб по къщите си, и приемаха храна с радост и простосърдечие, **47** като хвалеха Бога, и печелеха благоволенията на всичките люде. А Господ всеки ден прибавяше на църквата ония, които се спасяваха.